10/12/2023

Αγρυπνία και ομιλία του Αρχιμανδρίτη π. Νήφωνος Καπογιάννη στον Ι.Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

/ Ενορίες

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε το Σάββατο 9 Δεκεμβρίου 2023 (Κυριακή Ι΄ Λουκά, Μηνά του καλλικελάδου του Αθηναίου, Ερμογένους και Ευγράφου μαρτύρων) στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, κατά τη διάρκεια της οποίας προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Νήφων Καπογιάννης, Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει».

Παρακολουθήστε σε επανάληψη την αγρυπνία:

Παρακολουθήστε την ομιλία του Αρχιμανδρίτη π. Νήφωνος Καπογιάννη:

Ο π. Νήφων στο κήρυγμα του αναφέρθηκε στο ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, όπου μία φοβερή ασθένεια για 18 χρόνια ταλαιπωρούσε την γυναίκα της περικοπής. Ένα πρόβλημα στην σπονδυλική της στήλη που την ανάγκαζε να είναι διαρκώς κυρτωμένη, με το πρόσωπο προς το έδαφος, χωρίς να μπορεί να δει τον ουρανό, αλλά ούτε και τα πρόσωπα των ανθρώπων.

Αυτή τη γυναίκα που βρισκόταν συνεχώς στην συναγωγή για να προσεύχεται στον Κύριο, συνάντησε ο Χριστός και την θεράπευσε. Έκανε το θαύμα και η γυναίκα ανορθώθηκε, η κατάρα λύθηκε, η ασθένεια έφυγε κι έτσι εκείνη μπορούσε να αντικρύσει ξανά τα πρόσωπα των ανθρώπων και δοξολογούσε τον Θεό.

«Το γεγονός αυτό, μας περιγράφει απόλυτα την πορεία του ανθρώπινου γένους. Ο Θεός της αγάπης, με μοναδικό κίνητρο την αγάπη, έπλασε τον κόσμο κι έπλασε τον άνθρωπο κατ' εικόνα δική Του και καθ' ομοίωση. Βλέπουμε το μεγαλείο, το πώς στόλισε ο Θεός το ανθρώπινο γένος.»

Έπλασε τον άνθρωπο κατ' εικόνα δική Του και του έδωσε όλα τα δικά Του χαρακτηριστικά, Να είναι ο άνθρωπος λογικός, να είναι κοινωνικός και να χαίρεται την κοινωνία αγάπης με τους άλλους ανθρώπους και τον Θεό, να είναι δημιουργός, αυτεξούσιος, ελεύθερος.

Αλλά, συνέχισε ο π. Νήφων, έδωσε και τα δώρα της αρχεγόνου δικαιοσύνης. Έπλασε τον άνθρωπο ώστε να μην αρρωσταίνει, να μην κοπιάζει, να μην μοχθεί, να έχει απέραντες γνώσεις χωρίς να κουράζεται να τις αποκτήσει, να έχει διάκριση μεταξύ του καλού και του κακού και του έδωσε ακόμη, το δώρο της δυνατότητας

της αθανασίας.

Έπλασε τον άνθρωπο ελεύθερο να επιλέξει αν θέλει να ζει μαζί με τον Θεό ή να ζει μακριά Του και να αυτονομηθεί. Αλλά το σπουδαιότερο ακόμη δώρο που έδωσε ο Θεός στον άνθρωπο, ήταν ότι τον έφτιαξε να στέκεται όρθιος και να ατενίζει πρόσωπο με πρόσωπο τον Δημιουργό του.

«Ο άνθρωπος στέκεται όρθιος και δημιουργεί κοινωνία αγάπης με τον Τριαδικό Θεό και μπορεί να βλέπει τα πρόσωπα των άλλων ανθρώπων και να δημιουργεί κοινωνία αγάπης και με εκείνους.»

Συμβόλαιο της ελευθερίας του ανθρώπου μέσα στον παράδεισο, ήταν μία συγκεκριμένη εντολή που είχε δώσει ο Θεός στους πρωτόπλαστους. Να μην φάγουν από τον καρπό του δέντρου της γνώσεως του καλού και του κακού, που βρισκόταν στο κέντρο του παραδείσου.

Οι πρωτόπλαστοι έκαναν κακή χρήση της ελευθερίας και του αυτεξουσίου τους, θέλησαν να γίνουν θεοί χωρίς τον Θεό, να φτάσουν στην θέωση με μαγικό τρόπο. Και νομίζοντας ότι τρώγοντας τον απαγορευμένο καρπό, θα κατάφερναν αυτό που τους είχε υποσχεθεί ο Θεός, την κατά χάριν θέωση.

Μετά την αμαρτία, τόνισε ο π. Νήφων, το ανθρώπινο γένος χάνει όλα αυτά τα δώρα, το κατ’ εικόνα αμαυρώνεται και το καθ’ ομοίωσιν, η δυνατότητα του ανθρώπου να φτάσει στην θέωση, ξεχνιέται. Ο άνθρωπος γεύεται τον πνευματικό θάνατο, δηλαδή τον αποχωρισμό από τον Θεό και αργότερα και τον βιολογικό θάνατο, τον χωρισμό της ψυχής από το σώμα.

Και τέλος, γεύεται τον αιώνιο θάνατο, την αιώνια αυτή κατάσταση που δεν μπορούσε ποτέ να αλλάξει. Πλέον ο άνθρωπος, από όρθιος που βρισκόταν, έρχεται να καμπουριάσει από το βάρος της αμαρτίας, να σκύψει ως δούλος στα πάθη και τον διάβολο, το κεφάλι.

«Και αυτή η κατάσταση δεν θα μπορούσε να αλλάξει, ο άνθρωπος δεν θα μπορούσε να ξεφύγει από τα δεσμά του θανάτου, της αμαρτίας και του διαβόλου. Το κατάφερε μόνο Ένας, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, ο Υιός και Λόγος του Θεού, που γίνεται άνθρωπος για να σώσει τον άνθρωπο, να τον φέρει ξανά στο αρχαίο κάλλος, να τον ανυψώσει και να τον ανορθώσει.»

Έρχεται ο Χριστός και με την δική Του σταυρική θυσία, την Ανάσταση και την Ανάληψη Του, έλυσε τα δεσμά του θανάτου και της αμαρτίας, μας υιοθέτησε ξανά, μας εξαγόρασε από τον διάβολο. Κι έτσι έδωσε την δυνατότητα ξανά στον άνθρωπο να μπορέσει να βρει την χαμένη πατρίδα, τον σκοπό της ζωής, να ζήσει αιώνια και σε κοινωνία αγάπης με τον Τριαδικό Θεό και τους υπόλοιπους ανθρώπους.

Μας έδωσε την δυνατότητα να σηκωθούμε όρθιοι και να ατενίσουμε ξανά προς τον ουρανό, ξανά προς την χαμένη πατρίδα. Και να ελπίζουμε ότι θα ξαναβρούμε τον δρόμο να γυρίσουμε στον παράδεισο, στην βασιλεία του Θεού.

Παρόλο που μας δίνει αυτήν την ευεργεσία, μας ελευθερώνει και μας δίνει την ίαση της ψυχής και του σώματος, επεσήμανε ο π. Νήφων, πολλές φορές ο άνθρωπος επιζητά ακόμη την δουλεία και ξαναπέφτει στα ίδια δεσμά. Ο

μεταμοντέρνος κόσμος αφήνει πίσω του τις μεγάλες αφηγήσεις του παρελθόντος, τις μεγάλες αξίες και τα ιδανικά της πίστεως μας και θέλει να φέρει στο προσκήνιο μικρές αφηγήσεις

Γι’ αυτό και η φράση της εποχής είναι ο σεβασμός στην διαφορετικότητα, θέλοντας να αλλάξουν ακόμη και την οντολογία της ανθρώπινης φύσης. Συνεχίζουμε στον άκρατο ορθολογισμό που επικρατεί στη ζωή μας και φέρνει τον μετανθρωπισμό, στο να ψάχνει ο άνθρωπος την αθανασία μέσω της επιστήμης, μέσω του ανθρώπου μηχανής και να θεοποιεί την κτίση και όχι τον Κτίσαντα.

Και όπως τόνισε ο π. Νήφων, ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του:

«Αν χρησιμοποιήσουμε την παλαιά ζύμη, αυτό που έφερνε ο παλαιός άνθρωπος και υπήρχε πριν τον Χριστό, τότε σίγουρα δεν θα έχουμε πετύχει τίποτα. Αν όμως χρησιμοποιήσουμε την μικρή μαγιά, την όμορφη ζύμη που φέρνει η πίστη μας, τότε είναι σίγουρο πως μπορεί να αλλάξει ολόκληρη η κοινωνία μας, να την θεραπεύσουμε.

Αυτό θα γίνει μόνο, όταν ο καθένας από εμάς φροντίσει για τον προσωπικό του αγιασμό, προσπαθήσει να ξεριζώσει μέσα από την καρδιά του ότι τον χωρίζει από τον Χριστό και προσπαθήσει να ζήσει μία νέα ζωή εν Χριστώ, ακολουθώντας τα σημάδια που μας έδωσε ο Κύριος, την οδό που χάραξε Εκείνος.»

(Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι.Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς)